

Прорецензовано: 02 вересня 2026 р.

Прийнято до друку: 02 вересня 2026 р.

Email: 2123kondratenko@gmail.com

ORCID-ідентифікатор: <https://orcid.org/0000-0003-3305-9570>

Email: viatkinr@gmail.com

ORCID-ідентифікатор: <https://orcid.org/0000-0001-8807-9988>

DOI: [http://doi.org/10.25264/2311-5149-2026-42\(70\)-32-39](http://doi.org/10.25264/2311-5149-2026-42(70)-32-39)

Кондратенко Н. О., В'яткін Р. С. Концептуальна модель стратегії відновлення регіональних соціально-економічних систем. *Наукові записки Національного університету «Острозька академія» : серія «Економіка»*. Острог : Вид-во НаУОА, вересень 2026. № 42(70). С. 32–39.

УДК: 332.1:338.2

JEL-класифікація: R11, R58, O21

Кондратенко Наталія Олегівна,

*докторка економічних наук, професорка, професорка кафедри менеджменту і публічного адміністрування
Харківського національного університету міського господарства імені О. М. Бекетова*

В'яткін Роман Сергійович,

*кандидат технічних наук, доцент, доцент фінансів, обліку та безпеки бізнесу
Харківського національного університету міського господарства імені О. М. Бекетова*

КОНЦЕПТУАЛЬНА МОДЕЛЬ СТРАТЕГІЇ ВІДНОВЛЕННЯ РЕГІОНАЛЬНИХ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИХ СИСТЕМ

У статті розроблено та теоретично обґрунтовано концептуальну модель стратегії відновлення регіональних соціально-економічних систем з урахуванням їх диференціації, ресурсного потенціалу, характеру трансформації та необхідності забезпечення стійкого розвитку. Встановлено, що відновлення регіональних соціально-економічних систем має розглядатися не як завершений набір одноразових заходів, а як безперервний адаптивний процес, у межах якого відновлення поєднується зі структурною модернізацією та формуванням нових можливостей регіонального розвитку. Зроблено висновок, що ефективність стратегії визначається не лише масштабами ресурсного забезпечення, а передусім відповідністю стратегічних рішень реальному стану, потребам, потенціалу та спроможності конкретної регіональної системи. У цьому контексті відновлення доцільно розглядати не тільки як процес відтворення втрачених функцій і ресурсів, а і як процес структурного оновлення регіональної соціально-економічної системи, орієнтований на формування нових можливостей її розвитку.

Ключові слова: концептуальна модель, стратегія, відновлення, регіональні соціально-економічні системи, розвиток, стратегія, підхід, управління.

Nataliia Kondratenko,

*ScD in Economics, Professor, Department of Management and Public Administration,
O. M. Beketov National University of Urban Economy in Kharkiv*

Roman Viatkin,

*PhD in Technical Sciences, Associate Professor, Department of Finance, Environment, and Business Security,
O. M. Beketov National University of Urban Economy in Kharkiv*

CONCEPTUAL MODEL OF A STRATEGY FOR THE RECOVERY OF REGIONAL SOCIOECONOMIC SYSTEMS

This study develops and theoretically substantiates a conceptual model for the strategic recovery of regional socioeconomic systems, accounting for territorial differentiation, resource potential, transformational dynamics, and sustainable development imperatives. The proposed framework conceptualizes post-crisis recovery not as an isolated set of one-time interventions, but as a continuous, adaptive process that synthesizes functional restoration with structural modernization and long-term capacity building. The strategic model is anchored in eight core principles: systemic integrity, regional differentiation, comprehensiveness, operational adaptability, resource feasibility, multi-stakeholder partnership, innovation orientation, and strategic foresight. Integrating these principles ensures functional alignment between the recovery pathways of individual subsystems and broader regional development objectives. By applying a scenario-based methodological approach, the model enables decision-makers to evaluate alternative development trajectories under high uncertainty and environmental volatility, systematically addressing territorial disparities, the severity of destructive impacts, and evolving economic, demographic, and security conditions. Furthermore, the findings substantiate that strategic effectiveness is determined not merely by the volume of financial and material resources, but primarily by how accurately strategic measures correspond to the empirical conditions, endogenous potential, and institutional absorptive capacity of a given regional system. Ultimately, the model establishes the necessity of an agile management mechanism that iteratively adjusts strategic priorities, operational tools, and governance mechanisms in response to continuous environmental feedback and emerging systemic risks.

Keywords: conceptual model, strategy, recovery, regional socio-economic systems, development, approach, management.

Постановка проблеми. Повномасштабна збройна агресія проти України спричинила масштабні трансформації регіонального соціально-економічного простору, зумовивши руйнування інфраструктури, втрату виробничого та ресурсного потенціалу, демографічні зміни, порушення господарських зв'язків і посилення просторової диференціації регіонів. За таких умов відновлення регіонів набуває характеру довгострокового процесу не лише відбудови втраченого потенціалу, а й структурної адаптації та формування нової якості регіонального розвитку.

Водночас регіональні соціально-економічні системи суттєво відрізняються за масштабами втрат, рівнем пошкоджень, ресурсним забезпеченням, демографічним потенціалом, інституційною спроможністю та можливостями подальшого розвитку. Це обумовлює необхідність відмови від уніфікованого підходу до відновлення та переходу до диференційованого, системного й адаптивного стратегування, що враховує специфіку окремих регіонів. Проблема полягає у недостатній розробленості цілісного теоретико-методологічного підходу до формування стратегії відновлення регіональних соціально-економічних систем, який би поєднував оцінювання їх стану та потенціалу, визначення стратегічних пріоритетів, вибір сценаріїв, ресурсне забезпечення і механізми реалізації. Це актуалізує необхідність розроблення концептуальної моделі стратегії відновлення регіональних соціально-економічних систем як основи для забезпечення їх стійкості, адаптивності та подальшого розвитку.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Дослідженню питань соціально-економічному розвитку регіонів України присвячені праці багатьох вітчизняних науковців. Серед них Г. Возняк [1], І. Дегтярьова [2], О. Козирєва [3], М. Макаренко [4], В. Підгірна [5], Н. Полонська [6], В. Щепак [7] та ін. Питання стратегічного управління регіональними системами розглядалися у працях багатьох вчених, таких як Г. Жаворонкова [8], Т. Коритько [9], П. Пуцентейло [10], Л. Рогатіна [11] та ін.

Однак, незважаючи на значний доробок вітчизняних науковців, потребує подальшого дослідження питання формування концептуальної моделі стратегії відновлення регіональних соціально-економічних систем з урахуванням особливостей їх розвитку та необхідності забезпечення стійкості і адаптивності.

Мета і завдання дослідження. Метою статті є розроблення та теоретичне обґрунтування концептуальної моделі стратегії відновлення регіональних соціально-економічних систем з урахуванням їх диференціації, ресурсного потенціалу, характеру трансформацій та необхідності забезпечення стійкого розвитку.

Виклад основного матеріалу. Відновлення регіональних соціально-економічних систем доцільно розглядати як комплексний процес відтворення та якісної трансформації їх економічної, соціальної, інфраструктурної, інституційної та просторової складових. На відміну від традиційного розуміння відновлення як компенсації втрачених ресурсів і потужностей, сучасні умови зумовлюють необхідність формування нової моделі регіонального розвитку, здатної забезпечувати стійкість системи до зовнішніх і внутрішніх викликів.

Регіональна соціально-економічна система характеризується складною структурою та взаємозалежністю її складових, що визначає необхідність системного підходу до формування стратегії відновлення. Її результативність залежить не лише від обсягів залучених ресурсів, а й від узгодженості економічних, соціальних, інституційних та просторових перетворень [12]. Відтак стратегія відновлення має формуватися з урахуванням взаємозв'язків між основними підсистемами регіону та орієнтуватися на досягнення синергетичного ефекту від їх одночасного розвитку.

Важливою передумовою стратегування є врахування значної диференціації регіонів України за характером і масштабами впливу деструктивних факторів, рівнем соціально-економічного розвитку та потенціалом відновлення. У зв'язку з цим доцільним є застосування диференційованого підходу, відповідно до якого стратегічні пріоритети, механізми та інструменти відновлення визначаються з урахуванням специфічних характеристик конкретної регіональної системи [13].

На основі узагальнення зазначених положень пропонується розглядати стратегію відновлення регіональної соціально-економічної системи як цілісну систему довгострокових цілей, пріоритетів, принципів, механізмів та інструментів, спрямованих на подолання наслідків деструктивного впливу, відтворення ключових функцій регіону, структурну перебудову економіки та створення передумов для стійкого розвитку.

Формування такої стратегії передбачає послідовне проходження взаємопов'язаних етапів: діагностики стану регіональної соціально-економічної системи; оцінювання масштабів втрат і пошкоджень; визначення ресурсного та інституційного потенціалу відновлення; ідентифікації ключових проблем і дисбалансів; визначення стратегічних цілей і пріоритетів; розроблення можливих сценаріїв відновлення; вибору відповідних механізмів та інструментів реалізації; моніторингу результативності та адаптації стратегії до зміни умов.

З огляду на визначені теоретичні положення, формування стратегії відновлення регіональних соціально-економічних систем потребує структуризації її основних компонентів та встановлення логічної послідовності їх взаємодії. Така структура має охоплювати не лише діагностику стану та визначення потреб у відновленні, а й оцінювання потенціалу регіону, стратегічне цілепокладання, вибір сценарію, механізми реалізації та подальше коригування стратегічних рішень. Узагальнену характеристику структурних компонентів запропонованої концептуальної моделі наведено в табл. 1.

Таблиця 1

Структурні компоненти концептуальної моделі стратегії відновлення регіональних соціально-економічних систем

Компонент моделі	Основний зміст	Очікуваний результат
Вхідні умови та виклики	Визначення зовнішніх і внутрішніх факторів, що впливають на стан та перспективи відновлення регіону	Ідентифікація ключових викликів та обмежень
Діагностика стану системи	Оцінювання економічного, соціального, інфраструктурного, демографічного та інституційного стану регіону	Визначення поточного стану та основних дисбалансів
Оцінювання втрат і пошкоджень	Визначення масштабів фізичних, економічних, соціальних та інфраструктурних втрат	Встановлення потреб у відновленні
Оцінювання потенціалу відновлення	Аналіз ресурсного, фінансового, інвестиційного, людського, виробничого та інституційного потенціалу	Визначення можливостей і ресурсних обмежень
Стратегічне цілепокладання	Формування системи довгострокових цілей і пріоритетів відновлення	Узгоджена система стратегічних орієнтирів
Вибір сценарію відновлення	Формування та оцінювання альтернативних сценаріїв з урахуванням специфіки регіону	Вибір оптимальної траєкторії відновлення
Механізми реалізації	Визначення організаційних, фінансових, інституційних, інвестиційних та інших інструментів реалізації	Забезпечення практичної реалізації стратегії
Моніторинг та оцінювання	Відстеження досягнення стратегічних цілей за системою кількісних і якісних показників	Визначення результативності стратегії
Адаптація стратегії	Коригування цілей, пріоритетів та інструментів відповідно до зміни внутрішніх і зовнішніх умов	Підвищення стійкості та адаптивності регіональної системи

Джерело: сформовано авторами.

Запропонована структура засвідчує, що стратегія відновлення регіональної соціально-економічної системи має формуватися як замкнений адаптивний цикл, у якому результати реалізації стратегії впливають на подальшу діагностику, оцінювання та коригування стратегічних рішень. Такий підхід дає змогу враховувати динамічність умов відновлення та забезпечує взаємозв'язок між поточними потребами регіону і його довгостроковими цілями розвитку. Водночас послідовність компонентів моделі не виключає їх паралельної взаємодії, оскільки зміна ресурсних, демографічних, економічних або інституційних параметрів може зумовлювати коригування стратегічних пріоритетів на будь-якому етапі її реалізації.

Концептуально стратегія має ґрунтуватися на таких принципах: системності, диференційованості, комплексності, адаптивності, ресурсної обґрунтованості, партнерства, інноваційності та орієнтації на довгостроковий розвиток. Їх поєднання забезпечує можливість узгодити процеси відновлення окремих складових регіональної системи із загальними стратегічними цілями її розвитку.

Відповідно, концептуальна модель стратегії відновлення регіональних соціально-економічних систем формується як взаємопов'язана конструкція, що поєднує вхідні умови та виклики, діагностику стану системи, визначення потенціалу відновлення, стратегічне цілепокладання, вибір сценарію, механізми реалізації та оцінювання результатів. Принциповою особливістю запропонованої моделі є наявність зворотного зв'язку між результатами реалізації стратегії та її подальшим коригуванням, що забезпечує адаптивність стратегічного управління.

Отже, відновлення регіональних соціально-економічних систем має розглядатися не як завершений набір одноразових заходів, а як безперервний адаптивний процес, у межах якого відновлення поєднується зі структурною модернізацією та формуванням нових можливостей регіонального розвитку. Саме така логіка створює методологічне підґрунтя для переходу від фрагментарного відновлення окремих об'єктів до системного стратегування розвитку регіонів.

Запропонована структура концептуальної моделі передбачає, що стратегія відновлення регіональної соціально-економічної системи формується під впливом сукупності зовнішніх і внутрішніх факторів, які визначають вихідні умови, обмеження та можливості її реалізації. При цьому ключовим об'єктом стратегічного впливу виступає не окремий напрям або складова регіонального розвитку, а регіональна соціально-економічна система як цілісне утворення, що характеризується взаємозалежністю економічних, соціальних, інфраструктурних, інституційних та просторових компонентів.

Вихідною позицією формування стратегії має бути комплексна діагностика стану регіональної системи, що дозволяє визначити характер і масштаби порушень її функціонування, ключові дисбаланси та критичні проблеми. Важливим є розмежування понять «потреба у відновленні» та «потенціал відновлення». Потреба визначається масштабом завданих втрат і необхідністю відновлення базових функцій системи, тоді як потенціал характеризує наявність ресурсів, можливостей та інституційної спроможності для реалізації відповідних стратегічних заходів.

Поєднання оцінки потреб і потенціалу створює основу для диференціації стратегій відновлення. Залежно від співвідношення масштабів втрат, рівня стійкості та наявних ресурсних можливостей регіони можуть потребувати різних моделей стратегічного реагування – від першочергового відновлення критично важливих функцій до структурної модернізації та формування нових центрів економічної активності. Таким чином, диференційований підхід є необхідною умовою ефективного розподілу обмежених ресурсів і підвищення результативності регіональної політики відновлення (рис. 1).

Представлена на рис. 1 концептуальна модель відображає логіку формування та реалізації стратегії відновлення регіональних соціально-економічних систем як цілісного та взаємопов'язаного процесу. Її вихідною основою є оцінювання стану регіональної системи, масштабів її втрат і пошкоджень, наявних дисбалансів та потенціалу відновлення. Поєднання зазначених характеристик дає можливість визначити не лише обсяг необхідних відновлювальних заходів, а й реальні можливості регіону щодо їх реалізації та подальшого розвитку.

Наступним елементом моделі є стратегічне цілепокладання, яке має забезпечувати узгодження поточних завдань відновлення з довгостроковими орієнтирами регіонального розвитку. Стратегічні цілі доцільно формувати за взаємопов'язаними напрямками, серед яких відновлення економічного потенціалу, модернізація інфраструктури, відтворення людського та соціального потенціалу, зміцнення інституційної спроможності, підвищення інвестиційної привабливості та забезпечення просторової збалансованості розвитку. Такий підхід забезпечує комплексність стратегічних рішень і спрямовує процес відновлення на формування нової якості регіональної соціально-економічної системи.

Досягнення визначених цілей передбачає вибір відповідного сценарію відновлення та формування комплексу механізмів і інструментів його реалізації. Сценарний підхід дає змогу врахувати невизначеність зовнішнього середовища, можливі зміни безпекових умов, демографічних тенденцій, ресурсних можливостей та структури регіональної економіки.

Вибір сценарію має здійснюватися з урахуванням його відповідності стратегічним цілям, ресурсної забезпеченості та потенційної результативності для конкретної регіональної системи. При цьому механізмами реалізації повинні забезпечувати узгоджене використання фінансових, інвестиційних, організаційних, інституційних та інших ресурсів.

Важливою особливістю запропонованої концептуальної моделі є включення механізму моніторингу, оцінювання та зворотного зв'язку. Моніторинг результатів реалізації стратегії має забезпечувати постійне оцінювання досягнення визначених цілей, своєчасне виявлення відхилень від запланованих параметрів та ідентифікацію нових факторів впливу. Отримані результати повинні використовуватися для коригування стратегічних пріоритетів, сценаріїв, механізмів та інструментів реалізації з урахуванням зміни внутрішніх і зовнішніх умов функціонування регіональної соціально-економічної системи. Такий підхід забезпечує адаптивність стратегії та її здатність реагувати на динамічний характер процесів відновлення.

Тобто, запропонована модель передбачає циклічний характер стратегування, за якого кожен наступний етап формується з урахуванням результатів попереднього, а результати реалізації стратегії стають основою для її подальшого коригування. На відміну від лінійного підходу, така конструкція дозволяє забезпечити постійне узгодження стратегічних цілей із реальним станом регіональної системи та змінами середовища її функціонування.

Принциповим положенням запропонованої концепції є орієнтація стратегії не лише на відновлення втрачених ресурсів, об'єктів і функцій, а й на створення передумов для структурної модернізації регіональної економіки, підвищення якості людського потенціалу, зміцнення інституційної спроможності та формування нових конкурентних переваг. У цьому контексті відновлення розглядається як складова довгострокового розвитку регіональної соціально-економічної системи, що передбачає перехід від компенсаційної моделі до моделі стратегічної трансформації та розвитку.

Важливим положенням запропонованої концептуальної моделі є диференціація стратегічного вибору залежно від специфіки регіональної соціально-економічної системи. Неоднакові масштаби втрат, відмінності у структурі економіки, ресурсному забезпеченні, демографічному потенціалі та інституційній спроможності обумовлюють необхідність застосування різних підходів до визначення пріоритетів і механізмів відновлення.

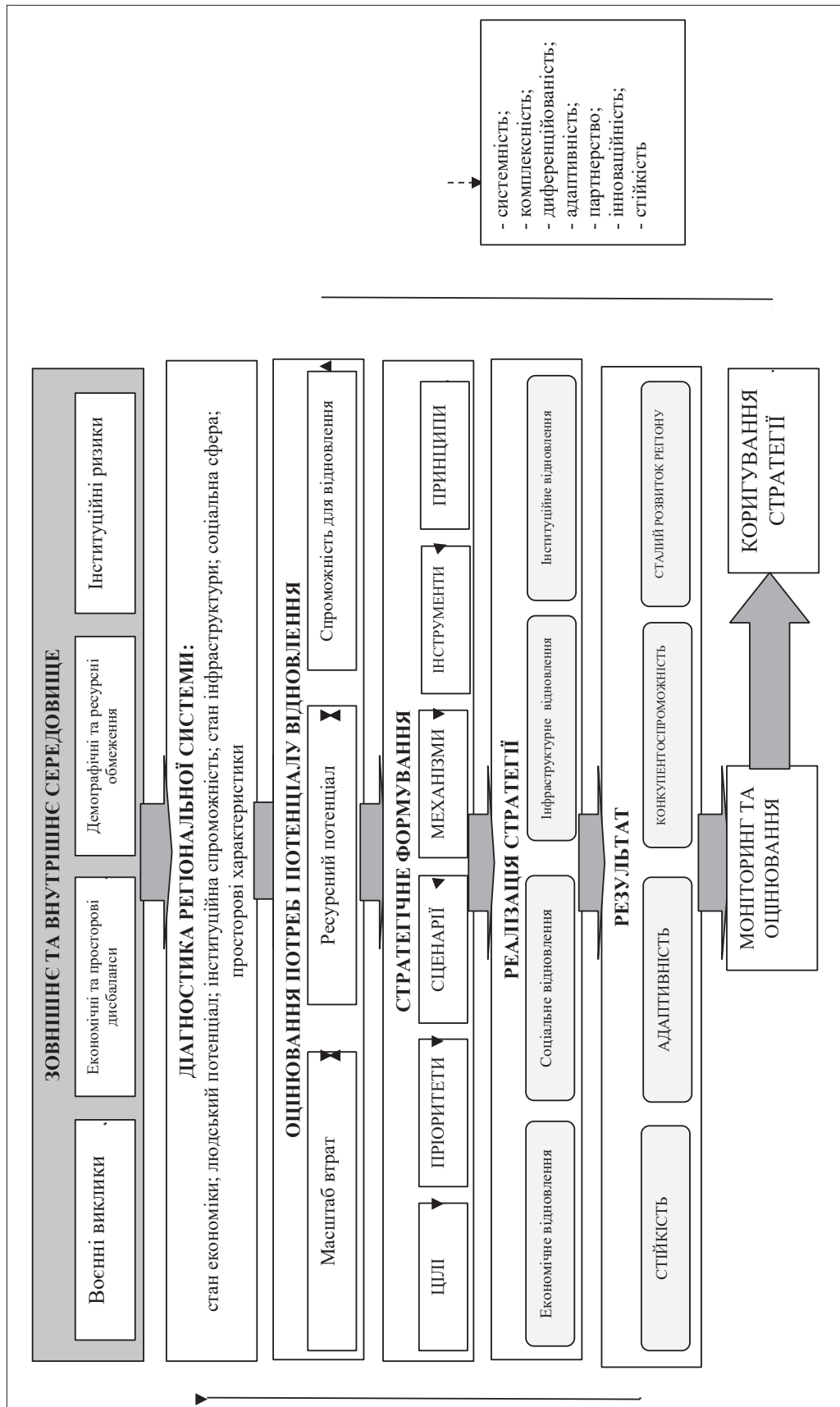

Рис. 1. Концептуальна модель стратегії відновлення регіональних соціально-економічних систем

Джерело: авторська розробка.

Основою диференціації доцільно визначити взаємодію трьох характеристик: потреб у відновленні, потенціалу відновлення та спроможності до стратегічної реалізації. Потреби характеризують масштаб і структуру порушень, які потребують подолання; потенціал відображає сукупність наявних та потенційних ресурсів регіону; стратегічна спроможність визначає здатність регіональних суб'єктів ефективно мобілізувати та використовувати ці ресурси для досягнення визначених цілей.

Поєднання зазначених характеристик дозволяє перейти від уніфікованого підходу до формування диференційованих стратегій відновлення. Для регіонів із високими потребами та достатнім потенціалом доцільним є поєднання масштабного відновлення із модернізацією економічної та інфраструктурної бази. За високого рівня потреб і обмеженого потенціалу пріоритет має надаватися відновленню критично важливих функцій, концентрації ресурсів та нарощуванню спроможності системи. Регіони з відносно низькими потребами та високим потенціалом можуть орієнтуватися переважно на модернізацію, диверсифікацію та прискорене економічне зростання. Водночас за поєднання низьких потреб і обмеженого потенціалу стратегічний акцент має зміщуватися у бік підтримання базової стійкості, збереження людського потенціалу та поступового нарощування ресурсної спроможності.

Таким чином, стратегія відновлення має визначатися не лише масштабом завданих регіону втрат, а співвідношенням його потреб, потенціалу та спроможності до реалізації стратегічних рішень. Такий підхід дозволяє обґрунтувати різну інтенсивність, послідовність і спрямованість заходів відновлення та забезпечити більш раціональне використання обмежених ресурсів [14].

Важливим елементом формування стратегії відновлення є визначення можливої траєкторії розвитку регіональної соціально-економічної системи з урахуванням рівня невизначеності та динамічності середовища. Сценарний підхід дозволяє врахувати відмінності між регіонами, наявні ресурсні можливості, характер і масштаб деструктивного впливу, а також потенційні зміни економічних, демографічних та безпекових умов.

Залежно від вихідного стану та потенціалу регіональної системи стратегія може орієнтуватися на різне співвідношення завдань відновлення, модернізації та розвитку [15]. За умов значних втрат першочергового значення набуває відновлення критично важливих функцій і створення базових умов для стабілізації регіональної системи. За наявності достатнього ресурсного та інституційного потенціалу відновлення має поєднуватися з модернізацією економіки, інфраструктури та соціальної сфери. Для регіонів із відносно високою стійкістю та потенціалом доцільним є посилення орієнтації на структурні зміни, диверсифікацію економіки, залучення інвестицій та формування нових конкурентних переваг.

Отже, сценарій відновлення не повинен розглядатися як раз і назавжди визначений варіант розвитку. Його вибір та подальше коригування мають здійснюватися відповідно до зміни умов функціонування регіональної соціально-економічної системи, результатів реалізації стратегічних заходів та доступності необхідних ресурсів. Це забезпечує взаємозв'язок сценарного підходу з механізмом моніторингу та зворотного зв'язку, закладеним у концептуальній моделі.

Результативність стратегії відновлення регіональних соціально-економічних систем доцільно визначати не лише за обсягами відновлених об'єктів або залучених ресурсів, а за змінами у функціонуванні та розвитку регіональної системи в цілому. Ключовим результатом має стати відновлення її базових функцій, підвищення стійкості до зовнішніх впливів та створення умов для подальшого соціально-економічного розвитку.

У межах запропонованої концептуальної моделі результати стратегії доцільно розглядати за взаємопов'язаними напрямками: відновлення та розвиток економічного потенціалу, модернізація інфраструктури, відтворення людського і соціального потенціалу, зміцнення інституційної спроможності, активізація інвестиційної діяльності та зменшення просторових диспропорцій. Важливим результатом має бути не лише кількісне відновлення втрачених ресурсів, а й якісне оновлення структури регіональної соціально-економічної системи.

Особливого значення набуває формування довгострокової стійкості регіонів. Стратегія має забезпечувати здатність регіональної системи адаптуватися до зміни зовнішнього середовища, протидіяти новим ризикам та ефективно використовувати внутрішні й зовнішні ресурси розвитку. У цьому контексті результативність відновлення проявляється у переході від подолання наслідків деструктивного впливу до формування нових можливостей економічного та соціального розвитку.

Таким чином, кінцевим результатом реалізації стратегії має бути формування більш стійкої, адаптивної та конкурентоспроможної регіональної соціально-економічної системи, здатної забезпечувати належну якість життя населення та підтримувати довгострокову позитивну траєкторію розвитку.

Висновки. У результаті дослідження розроблено концептуальну модель стратегії відновлення регіональних соціально-економічних систем, що забезпечує взаємопов'язане поєднання діагностики їх стану,

визначення масштабів втрат і потреб, оцінювання потенціалу відновлення, стратегічного цілепокладання, вибору сценарію та механізмів реалізації. Зроблено висновок, що ефективність стратегії визначається не лише масштабами ресурсного забезпечення, а передусім відповідністю стратегічних рішень реальному стану, потребам, потенціалу та спроможності конкретної регіональної системи. У цьому контексті відновлення доцільно розглядати не тільки як процес відтворення втрачених функцій і ресурсів, а і як процес структурного оновлення регіональної соціально-економічної системи, орієнтований на формування нових можливостей її розвитку.

Узагальнення запропонованого підходу дає підстави стверджувати про необхідність адаптивного характеру стратегії відновлення, за якого результати її реалізації, зміни внутрішнього та зовнішнього середовища, а також виникнення нових ризиків мають враховуватися під час коригування стратегічних цілей, пріоритетів і механізмів. Застосування запропонованої концептуальної моделі створює методологічне підґрунтя для диференційованого стратегічного вибору, раціонального використання обмежених ресурсів та узгодження процесів відновлення з довгостроковими цілями соціально-економічного розвитку регіонів України.

Перспективою подальших досліджень має стати методичний підхід до оцінки ефективності стратегії відновлення регіональних соціально-економічних систем.

Література:

1. Возняк, Г. В. (2015). Сучасні теорії та парадигми регіонального розвитку: практичний вимір для України. *Глобальні та національні проблеми економіки*, (5). <<http://global-national.in.ua/archive/5-2015/138.pdf>>. (2026, серпень, 23).
2. Vozniak, H. V. (2015). Suchasni teorii ta paradyhmy rehionalnoho rozvytku: praktychnyi vymir dlia Ukrainy [Modern theories and paradigms of regional development: Practical dimension for Ukraine]. *Hlobalni ta natsionalni problemy ekonomiky* [Global and National Problems of Economy], (5). <<http://global-national.in.ua/archive/5-2015/138.pdf>>. (2026, August, 23). [in Ukrainian].
3. Десятарьова, І. Я. (2010). Теорії регіонального розвитку та їх еволюція як основа сучасного регіонального управління. *Вісник Національної академії державного управління при Президентові України*, (4), 141–148.
4. Dehtiarova, I. Ya. (2010). Teorii rehionalnoho rozvytku ta yikh evoliutsiia yak osnova suchasnoho rehionalnoho upravlinnia [Theories of regional development and their evolution as a basis of modern regional governance]. *Visnyk Natsionalnoi akademii derzhavnoho upravlinnia pry Prezidentovi Ukrainy* [Bulletin of the National Academy for Public Administration under the President of Ukraine], (4), 141–148 [in Ukrainian].
5. Козирева, О. В. (2017). Аналіз закордонних теорій просторового розвитку регіонів. *Східна Європа: економіка, бізнес та управління*, 2(07), 184–192.
6. Kozryieva, O. V. (2017). Analiz zakordonnykh teorii prostorovoho rozvytku rehioniv [Analysis of foreign theories of spatial development of regions]. *Skhidna Yevropa: ekonomika, biznes ta upravlinnia* [Eastern Europe: Economy, Business and Governance], 2(07), 184–192 [in Ukrainian].
7. Макаренко, М. В., & Гончаров, Є. В. (2011). Економічна природа регіонального розвитку та його значення в сучасній економіці. *Інвестиції: практика та досвід*, (20), 122–128.
8. Makarenko, M. V., & Honcharov, Ye. V. (2011). Ekonomichna pryroda rehionalnoho rozvytku ta yoho znachennia v suchasni ekonomitsi [The economic nature of regional development and its significance in the modern economy]. *Investitsii: praktyka ta dosvid* [Investments: Practice and Experience], (20), 122–128 [in Ukrainian].
9. Підгірна, В., & Анкуца, П. (2017). Еволюція теоретичних концепцій економічної регіоналістики. *Науковий вісник Чернівецького університету. Серія: Географія*, (793), 26–32.
10. Pidhirna, V., & Ankutsa, P. (2017). Evoliutsiia teoretychnykh kontseptsii ekonomichnoi rehionalistyky [Evolution of theoretical concepts of economic regionalism]. *Naukovyi visnyk Chernivetskoho universytetu. Seriia: Heohrafiia* [Scientific Bulletin of Chernivtsi University. Geography Series], (793), 26–32 [in Ukrainian].
11. Полонська, Н. О. (2008). *Забезпечення соціально-економічного розвитку регіону на основі програмно-цільового методу (на прикладі АР Крим)* [Дис. канд. екон. наук, Інститут проблем ринку та екологічно-економічних досліджень НАН України].
12. Polonska, N. O. (2008). *Zabezpechennia sotsialno-ekonomichnoho rozvytku rehionu na osnovi prohramno-tsilovoho metodu (na prykladi AR Krym)* [Ensuring the socio-economic development of the region based on the program-target method (on the example of the Autonomous Republic of Crimea)] (Candidate dissertation, Institute of Market Problems and Economic-Ecological Research of the NAS of Ukraine). Kyiv [in Ukrainian].
13. Щепак, В. В. (2010). Складові регіональної соціально-економічної системи. *Вісник Хмельницького національного університету*, 2(1), 144–148.
14. Shchepak, V. V. (2010). Skladovi rehionalnoi sotsialno-ekonomichnoi systemy [Components of the regional socio-economic system]. *Visnyk Khmelnytskoho natsionalnoho universytetu* [Herald of Khmelnytskyi National University], 2(1), 144–148 [in Ukrainian].
15. Жаворонкова, Г. В., & Жаворонков, В. О. (2010). Стратегічне управління розвитком регіону. *Проблеми екологічної біотехнології*, (1), 26–31. <<https://jrn1.nau.edu.ua/index.php/IMV/article/view/2872/2861>>. (2026, серпень, 23).

- Zhavoronkova, H. V., & Zhavoronkov, V. O. (2010). Stratehichne upravlinnia rozvytkom rehionu [Strategic management of regional development]. *Problemy ekolohichnoi biotekhnologii* [Problems of Ecological Biotechnology], (1), 26–31. <<https://jrn1.nau.edu.ua/index.php/IMV/article/view/2872/2861>>. (2026, August, 23). [in Ukrainian].
9. Коритко, Т. Ю. (2012). Стратегічне планування соціально-економічного розвитку регіону. *Стратегія і механізми регулювання промислового розвитку*, 152–160. <http://nbuv.gov.ua/UJRN/sim_2012_2012_14>. (2026, серпень, 23).
- Korytko, T. Yu. (2012). Stratehichne planuvannya sotsialno-ekonomichnoho rozvytku rehionu [Strategic planning of socio-economic development of the region]. *Stratehiia i mekhanizmy rehuliuвання promyslovoho rozvytku* [Strategy and Mechanisms of Industrial Development Regulation], 152–160. <http://nbuv.gov.ua/UJRN/sim_2012_2012_14>. (2026, August, 23). [in Ukrainian].
10. Пуцентейло, П. Р., & Завитій, О. П. (2017). Особливості формування стратегії управління економічним розвитком регіону. *Подільський вісник: сільське господарство, техніка, економіка*, (27), 298–308. <http://nbuv.gov.ua/UJRN/ZnpPdatu_2017_27_40>. (2026, серпень, 23).
- Putsenteilo, P. R., & Zavytii, O. P. (2017). Osoblyvosti formuvannya stratehii upravlinnia ekonomichnym rozvytkom rehionu [Features of forming a strategy for managing the economic development of the region]. *Podilskyi visnyk: silske hospodarstvo, tekhnika, ekonomika* [Podilian Bulletin: Agriculture, Engineering, Economics], (27), 298–308. <http://nbuv.gov.ua/UJRN/ZnpPdatu_2017_27_40>. (2026, August, 23). [in Ukrainian].
11. Рогатина, Л. П. (2018). Стратегічне управління економічним розвитком, його особливості та роль у формуванні конкурентних переваг регіону. *Економіка та держава*, (2), 92–96. <http://www.economy.in.ua/pdf/2_2018/22.pdf>. (2026, серпень, 23).
- Rohatina, L. P. (2018). Stratehichne upravlinnia ekonomichnym rozvytkom, yoho osoblyvosti ta rol u formuvanni konkurentnykh perevah rehionu [Strategic management of economic development, its features and role in the formation of competitive advantages of the region]. *Ekonomika ta derzhava* [Economy and State], (2), 92–96. <http://www.economy.in.ua/pdf/2_2018/22.pdf>. (2026, August, 23). [in Ukrainian].
12. Козловський, С. В. (2010). Стратегічний аналіз розвитку регіональних економічних систем. *Ефективна економіка*, (4). <<http://www.economy.nayka.com.ua/index.php?operation=1&iid=178>>. (2026, серпень, 23).
- Kozlovskiy, S. V. (2010). Stratehichnyi analiz rozvytku rehionalnykh ekonomichnykh system [Strategic analysis of the development of regional economic systems]. *Efektivna ekonomika* [Efficient Economy], (4). <<http://www.economy.nayka.com.ua/index.php?operation=1&iid=178>>. (2026, August, 23). [in Ukrainian].
13. Соболев, Р. Г., Бублий, М. П., Крамської, Д. Ю., & Соболев, М. Р. (2024). Тенденції управління регіональним розвитком в Україні. *Державне будівництво*, 1(35). <https://doi.org/10.26565/1992-2337-2024-1-12>
- Sobol, R. H., Bublii, M. P., Kramskoi, D. Yu., & Sobol, M. R. (2024). Tendentsii upravlinnia rehionalnym rozvytkom v Ukraini [Trends in regional development management in Ukraine]. *Derzhavne budivnytstvo* [State Construction], 1(35). <https://doi.org/10.26565/1992-2337-2024-1-12> [in Ukrainian].
14. Шкільняк, М., Мельник, А., Васіна, А., Монастирський, Г., & Дудкіна, О. (2023). Публічне управління процесами післявоєнного оновлення України. *Вісник економіки*, (4), 243–251.
- Shkilniak, M., Melnyk, A., Vasina, A., Monastyrskiy, H., & Dudkina, O. (2023). Publichne upravlinnia protsesamy pisliavoiennoho onovlennia Ukrainy [Public management of Ukraine's post-war recovery processes]. *Visnyk ekonomiky* [Herald of Economics], (4), 243–251 [in Ukrainian].
15. UkraineInvest. (2024). Утворення сприятливого інвестиційного клімату і довіри до державних інституцій – необхідні умови для швидкого післявоєнного відновлення. <<https://ukraineinvest.gov.ua/news/05-02-2024-2/>>. (2026, серпень, 23).
- UkraineInvest. (2024, February 5). Utvorennia spriyatlyvoho investytsiinoho klimatu i doviry do derzhavnykh instytutsii – neobkhidni umovy dlia shvydkoho pisliavoiennoho vidnovlennia [Creating a favorable investment climate and trust in state institutions as necessary conditions for rapid post-war recovery]. <<https://ukraineinvest.gov.ua/news/05-02-2024-2/>>. (2026, August, 23). [in Ukrainian].